
Komunikaty

Palestra 9/9(93), 64-77

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOMUNIKATY

Podajemy niżej do wiadomości kolegów treść zarządzenia Ministra Sprawiedliwości oraz dwu komunikatów, zamieszczonych w Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości z 1965 r. Nr 2 (poz. 21, 26 i 27), jak również — treść komunikatu KFSK przy NRA

A.**1. (poz. 21)****ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 5 maja 1965 r.

w sprawie utworzenia Wydziału Wykonania Orzeczeń Sądowych w Departamencie Nadzoru Sądowego
(wyciąg)

Na podstawie § 7 ust. 1 lit. d) uchwały nr 440 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1956 r. w sprawie przekazania zadań i likwidacji Państwowej Komisji Etatów zarządzają się, co następuje:

§ 1. 1. W Departamencie Nadzoru Sądowego tworzy się Wydział VII — Wykonania Orzeczeń Sądowych.

2. Do zadań Wydziału VII — Wykonania Orzeczeń Sądowych należą:

- a) nadzór nad wykonaniem kar zasadniczych i dodatkowych,
- b) nadzór nad pracą referatów penitencjarnych sądów wojewódzkich,
- c) nadzór nad komornikami i sądowym postępowaniem egzekucyjnym,
- d) nadzór nad pracą referatów wizytacyjnych sądów wojewódzkich w zakresie wykonania orzeczeń sądowych oraz nad pracą wizytatorów komorniczych.

§ 2. Znosi się w Departamencie Nadzoru Sądowego:

- 1) Wydział Nadzoru nad Komornikami i Sądowym Postępowaniem Egzekucyjnym,
- 2) Zespołowe Stanowisko Pracy Wizytatorów do Spraw Penitencjarnych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1965 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
M. Rybicki

2 (poz. 26)

KOMUNIKAT

w sprawie ustalania istnienia wzajemności wymaganej przez przepisy k.p.c.

W celu ułatwienia sądom praktyki w sprawach z zakresu obrotu prawnego z zagranicą, w których zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego z dnia 17 listopada 1964 r., obowiązującego od dnia 1 stycznia 1965 r., konieczne jest ustalanie istnienia wzajemności, Departament Ustawodawczy Ministerstwa Sprawiedliwości podaje do wiadomości zamieszczone poniżej wykazy państw w stosunkach z którymi została ustalona w drodze umów międzynarodowych lub prak-

tyki wzajemność w zakresie poszczególnych zagadnień postępowania cywilnego.

Wykazy będą aktualizowane w miarę zawierania nowych umów międzynarodowych, zgłaszania nowych przystąpień do konwencji wielostronnych bądź ustalania wzajemności faktycznej.

DYREKTOR
DEPARTAMENTU USTAWODAWCZEGO
J. Bafia

Załącznik do komunikatu

WYKAZY PAŃSTW

z którymi istnieje wzajemność w obrocie prawnym z zagranicą

WYKAZ NR 1

Wzajemność w zakresie zwalniania od kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu (art. 1120 ust. 1 k.p.c.)

A. Następujące państwa zwalniają obywateli polskich od obowiązku składania na żądanie pozwanego kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu w sprawach cywilnych:

Ludowa Republika Bułgarii — na mocy art. 49 umowy z dnia 4.XII.1961 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 88);

Czechosłowacka Republika Socjalistyczna — na mocy art. 37 umowy z dnia 4.VII.1961 r. o uregulowaniu obrotu prawnego w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1962 r. Nr 23, poz. 103);

Francja — na mocy art. 2 konwencji z dnia 30.XII.1925 r. o ochronie sądowej i prawie ubogich (Dz. U. z 1929 r. Nr 63, poz. 493);

Socjalistyczna Federacyjna Republika Jugosławii — na mocy art. 17 umowy z dnia 6.II.1960 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 27, poz. 162);

Niemiecka Republika Demokratyczna — na mocy art. 17 umowy z dnia 1.II.1957 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 27, poz. 114);

Rumuńska Republika Ludowa — na mocy art. 17 umowy z dnia 25.I.1962 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. Nr 63, poz. 301);

Węgierska Republika Ludowa — na mocy art. 21 umowy z dnia 6.III.1959 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1960 r. Nr 8, poz. 54);

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — na mocy art. 19 umowy z dnia 28.XII.1957 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 32, poz. 147);

Wielka Brytania — na mocy art. 12 konwencji z dnia 26.VIII.1931 r. w przedmiocie postępowania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. z 1932 r. Nr 55, poz. 533), rozciągniętej na Szkocję i Irlandię Północną (oświadczenie rządowe z dnia 26.VII.1932 r. — Dz. U. Nr 75, poz. 684);

Nowa Zelandia — na skutek rozciągnięcia mocy wymienionej konwencji polsko-brytyjskiej (oświadczenie rządowe z dnia 19.XI.1932 r. — Dz. U. z 1933 r. Nr 9, poz. 58);

Australia — na skutek przystąpienia do wymienionej konwencji polsko-brytyjskiej (oświadczenie rządowe z dnia 13.XII.1933 r. — Dz. U. z 1934 r. Nr 4, poz. 31);

Kanada — na skutek przystąpienia do wymienionej konwencji polsko-brytyjskiej (oświadczenie rządowe z dnia 24.VIII.1935 r. — Dz. U. Nr 70, poz. 441);

Izrael, Portugalia — na mocy art. 17 konwencji haskiej dotyczącej procedury cywilnej z dnia 17.VII.1905 r. (Dz. U. z 1926 r. Nr 126, poz. 734 i 735 i z 1952 r. Nr 23, poz. 161);

Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Hiszpania, Holandia, Luksemburg, Niemiecka Republika Federalna, Norwegia, Szwajcaria, Szwecja, Włochy — na mocy art. 17 i. n. konwencji haskiej dotyczącej procedury cywilnej z dnia 1.III.1954 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 90), która w stosunkach z tymi państwami zastąpiła konwencję z dnia 17.VII.1905 r.

B. Ponadto art. 9 ust. 2 konwencji nowojorskiej z 1956 r. o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą (zał. do Dz. U. z 1961 r. Nr 17, poz. 87) zapewnia wzajemność w stosunkach ze wszystkimi państwami uczestniczącymi we wspomnianej konwencji w zakresie zwalniania od obowiązku składania kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu osób dochodzących roszczeń alimentacyjnych; wykaz tych państw zamieszczony został jako załącznik do poz. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego.

C. Zwolnienia od kaucji udziela się także powodom lub interwenientom będącym obywatelami państw-sygnatariuszy konwencji o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV) z dnia 25.II.1961 r. (Dz. U. z 1964 r. Nr 44, poz. 300) i konwencji o przewozie towarów kolejami (CIM) z tej samej daty, a mianowicie: Austrii, Belgii, Ludowej Republiki Bułgarii, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Danii, Finlandii, Francji, Grecji, Holandii, Hiszpanii, Luksemburga, Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Niemieckiej Republiki Federalnej, Norwegii, Portugalii, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Szwajcarii, Szwecji, Turcji, Węgierskiej Republiki Ludowej, Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, Włoch — jeżeli powództwo opiera się na międzynarodowej umowie o przewozie (art. 56 § 4 konwencji).

D. Faktycznie zapewniona wzajemność w zakresie udzielania zwolnień od obowiązku składania kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu istnieje we wszystkich sprawach cywilnych w stosunku do obywateli: Albańskiej Republiki Ludowej, Chińskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

WYKAZ NR 2

Wzajemność w zakresie zwalniania od kosztów sądowych (art. 1129 § 1 k.p.c)

A. Następujące państwa przyznają obywatelom polskim zwolnienia od kosztów sądowych takie same jak własnym obywatelom:

Ludowa Republika Bułgarii — na mocy art. 50—52 umowy z dnia 4.XII.1961 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 88);

Czechosłowacka Republika Socjalistyczna — na mocy art. 37—42 umowy z dnia 4.VII.1961 r. o uregulowaniu obrotu prawnego w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1962 r. Nr 23, poz. 103);

Francja — na mocy art. 3—6 konwencji z dnia 30.XII.1925 r. o ochronie sądowej i prawie ubogich (Dz. U. z 1929 r. Nr 63, poz. 493);

Socjalistyczna Federacyjna Republika Jugosławii — na mocy art. 8 umowy z dnia 6.II.1960 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 27, poz. 162);

Niemiecka Republika Demokratyczna — na mocy art. 18 i 19 umowy z dnia 1.II.1957 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 27, poz. 114);

Rumuńska Republika Ludowa — na mocy art. 18—20 umowy z dnia 25.I.1962 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. Nr 63, poz. 301);

Węgierska Republika Ludowa — na mocy art. 26 i 27 umowy z dnia 6.III.1959 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1960 r. Nr 8, poz. 54);

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — na mocy art. 20 i 21 umowy z dnia 28.XII.1957 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 32, poz. 147);

Wielka Brytania — na mocy art. 12 konwencji z dnia 26.VIII.1961 r. w przedmiocie postępowania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. z 1932 r. Nr 55, poz. 533), rozciągniętej na Szkocję i Irlandię Północną (oświadczenie rządowe z dnia 26.VII.1932 r. — Dz. U. Nr 75, poz. 681);

Nowa Zelandia — na skutek rozciągnięcia mocy wymienionej konwencji polsko-brytyjskiej (oświadczenie rządowe z dnia 19.XI.1932 r. — Dz. U. z 1933 r. Nr 9, poz. 58);

Australia — na skutek przystąpienia do wymienionej konwencji polsko-brytyjskiej (oświadczenie rządowe z dnia 13.XII.1933 r. — Dz. U. z 1934 r. Nr 4, poz. 31);

Kanada — na skutek przystąpienia do wymienionej konwencji polsko-brytyjskiej (oświadczenie rządowe z dnia 24.VIII.1935 r. — Dz. U. Nr 70, poz. 441);

Izrael, Portugalia — na mocy art. 20—23 konwencji haskiej dotyczącej procedury cywilnej z dnia 17.VII.1905 r. (Dz. U. z 1926 r. Nr 126, poz. 734 i 735 i z 1952 r. Nr 23, poz. 161);

Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Hiszpania, Holandia, Luksemburg, Niemiecka Republika Federalna, Norwegia, Szwajcaria, Szwecja, Włochy — na mocy art. 20 i n. konwencji haskiej dotyczącej procedury cywilnej z dnia 1.III.1954 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 90).

B. Ponadto art. 9 ust. 2 konwencji nowojorskiej z 1956 r. o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą (zał. do Dz. U. z 1961 r. Nr 17, poz. 87) zapewnia wzajemność w stosunkach ze wszystkimi państwami uczestniczącymi we wspomnianej konwencji w zakresie zwalniania od kosztów sądowych osób dochodzących roszczeń alimentacyjnych; wykaz tych państw zamieszczony został jako załącznik do poz. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego.

C. Faktyczne zapewnienie wzajemności w zakresie przyznawania zwolnień od kosztów sądowych istnieje w stosunku do obywateli następujących państw: Ludowej Republiki Albanii, Chińskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

WYKAZ NR 3

Wzajemność w zakresie udzielania pomocy prawnej w sprawach cywilnych (art. 1131 § 2 ust. 3 k.p.c.)

A. Następujące państwa udzielają sądom polskim pomocy prawnej we wszystkich sprawach cywilnych na podstawie obowiązujących umów międzynarodowych:

Ludowa Republika Bułgarii — na mocy art. 7—14 umowy z dnia 4.XII.1961 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 88);

Czechosłowacka Republika Socjalistyczna — na mocy art. 80—90 umowy z dnia 4.VII.1961 r. o uregulowaniu obrotu prawnego w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1962 r. Nr 23, poz. 103);

Francja — na mocy art. 1—9 konwencji z dnia 30.XII.1925 r. dotyczącej przesyłania pism sądowych oraz rekwizycji w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1927 r. Nr 27, poz. 210);

Socjalistyczna Federacyjna Republika Jugosławii — na mocy art. 12—19 umowy z dnia 6.II.1960 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 27, poz. 162);

Niemiecka Republika Demokratyczna — na mocy art. 2—10 i 16 umowy z dnia 1.II.1957 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 27, poz. 114);

Rumuńska Republika Ludowa — na mocy art. 2—12 umowy z dnia 25.I.1962 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. Nr 63, poz. 301);

Węgierska Republika Ludowa — na mocy art. 2—10 i 13 umowy z dnia 6.III.1959 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1960 r. Nr 8, poz. 54);

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — na mocy art. 2—9 umowy z dnia 28.XII.1957 r. o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 32, poz. 147);

Wielka Brytania — na mocy art. 2—11 konwencji z dnia 26.VIII.1931 r. w przedmiocie postępowania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. z 1932 r. Nr 55, poz. 533). Konwencja ta została rozciągnięta na Szkocję, Irlandię Północną, Kanadę, Nową Zelandię i Australię (por. wykaz nr 1);

Izrael, Portugalia — na mocy art. 1—16 konwencji haskiej dotyczącej procedury cywilnej z dnia 17.VII.1905 r. (Dz. U. z 1926 r. Nr 126, poz. 735);

Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Hiszpania, Holandia, Luksemburg, Niemiecka Republika Federalna, Norwegia, Szwajcaria, Szwecja, Włochy — na mocy konwencji haskiej dotyczącej procedury cywilnej z dnia 1.III.1954 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 90);

B. Artykuł 7 konwencji nowojorskiej z 1956 r. o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą (zał. do Dz. U. z 1961 r. Nr 17, poz. 87) zapewnia wzajemność udzielania pomocy prawnej w sprawach alimentacyjnych w stosunkach ze wszystkimi państwami uczestniczącymi we wspomnianej konwencji; wykaz tych państw zamieszczony został jako załącznik do poz. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego.

C. Faktycznie zapewniona wzajemność w zakresie udzielania pomocy prawnej we wszystkich sprawach cywilnych istnieje w stosunku do następujących państw: Ludowej Republiki Albanii, Chińskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Stanów Zjednoczonych A.P. (ograniczona).

W Y K A Z N R 4

Wzajemność w zakresie uznawania orzeczeń sądów zagranicznych (art. 1146 § 1 k.p.c.)

A. Prawomocne orzeczenia są uznawane bez przeprowadzania postępowania sądowego o uznanie, jeżeli zostały one wydane w następujących państwach:

w Czechosłowackiej Republice Socjalistycznej — na mocy art. 43 umowy z dnia 4.VII.1961 r. o uregulowaniu obrotu prawnego w sprawach cywilnych, rodzinnych

i karnych (Dz. U. z 1962 r. Nr 23, poz. 103), w zakresie spraw objętych tą umową; w Niemieckiej Republice Demokratycznej — na mocy art. 51 umowy z dnia 1.II.1957 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 27, poz. 114), w zakresie spraw objętych tą umową; w Rumuńskiej Republice Ludowej — na mocy art. 46 umowy z dnia 25.I.1962 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. Nr 63, poz. 301), w zakresie spraw objętych tą umową; w Węgierskiej Republice Ludowej — na mocy art. 57 umowy z dnia 6.III.1959 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1960 r. Nr 8, poz. 54), w zakresie spraw objętych tą umową; w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — na mocy art. 51 umowy z dnia 28.XII.1957 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 32, poz. 147), w zakresie spraw o ustalenie istnienia, rozwiązanie i unieważnienie małżeństwa; w Holandii, w Szwecji, we Włoszech — na mocy konwencji haskiej z dnia 17.V.1905 r. dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych (Dz. U. z 1929 r. Nr 80, poz. 598), w zakresie spraw objętych tą konwencją; w Belgii, w Holandii, w Luksemburgu, w Szwajcarii, we Włoszech — na mocy konwencji haskiej z dnia 12.VI.1902 r. dotyczącej uregulowania opieki nad małoletnimi (Dz. U. z 1929 r. Nr 80, poz. 596), w zakresie spraw objętych tą konwencją.

B. Prawomocne orzeczenia są uznawane po stwierdzeniu uznania postanowieniem sądu, jeżeli zostały one wydane:

w Ludowej Republice Bułgarii — na mocy art. 54—56 umowy z dnia 4.XII.1961 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 88);
w Socjalistycznej Federacyjnej Republice Jugosławii — na mocy art. 55—58 umowy z dnia 6.II.1960 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 27, poz. 162);
w Holandii, w Luksemburgu, we Włoszech — na mocy art. 7 konwencji haskiej z dnia 12.VI.1902 r. dotyczącej uregulowania kolizji ustawodawstw i jurysdykcji w zakresie rozwodu i rozłączenia od stołu i łoża (Dz. U. z 1929 r. Nr 80, poz. 595), w zakresie spraw o rozwód.

WYKAZ NR 5

Wzajemność w zakresie wykonywania orzeczeń sądów zagranicznych w sprawach cywilnych (art. 1150 k.p.c.) oraz ugód zawartych przed tymi sądami (art. 1152 k.p.c.)

A. Prawomocne orzeczenia sądów zagranicznych w sprawach cywilnych, nadające się do wykonania w drodze egzekucji, jak również ugody zawarte przed sądami zagranicznymi są wykonywane w Polsce po przeprowadzeniu postępowania przewidzianego w art. 1151 k.p.c., jeżeli zostały wydane w następujących państwach: w Ludowej Republice Bułgarii — na mocy art. 54, 55, 57—60 umowy z dnia 4.XII.1961 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 88);
w Czechosłowackiej Republice Socjalistycznej — na mocy art. 44—57 umowy z dnia 4.VII.1961 r. o uregulowaniu obrotu prawnego w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1962 r. Nr 23, poz. 103);

w Socjalistycznej Federacyjnej Republice Jugosławii — na mocy art. 49—54 umowy z dnia 6.II.1960 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 27, poz. 162);

w Niemieckiej Republice Demokratycznej — na mocy art. 54—63 umowy z dnia 1.II.1957 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 27, poz. 114);

w Rumuńskiej Republice Ludowej — na mocy art. 48—54 umowy z dnia 25.I.1962 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. Nr 63, poz. 301);

w Węgierskiej Republice Ludowej — na mocy art. 58—64 umowy z dnia 6.III.1959 r. o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1960 r. Nr 8, poz. 54);

w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — na mocy art. 52—61 umowy z dnia 28.XII.1957 r. o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 32, poz. 147).

B. Wyroki wydane przez sądy państw będących sygnatariuszami konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu oraz o przewozie kolejami mogą być wykonywane w Polsce na mocy jednostrzonnego postanowienia art. 56 obu tych konwencji; sygnatariusze są wymienieni w wykazie nr 1—C.

C. Dotychczas nie została ustalona w stosunku do żadnego z państw wzajemność faktyczna w zakresie wykonywania orzeczeń uwzględniających roszczenia o alimenty w sprawach ze stosunków rodzinnych (art. 1150 § 3 k.p.c.).

3. (poz. 27)

KOMUNIKAT

Nawiązując do treści § 2 zarządzenia nr 31/61/U Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 maja 1961 r. w sprawie wykonywania konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku w dniu 20 czerwca 1956 r. (Zbiór zarządzeń, okólników i pism okólnych Ministerstwa Sprawiedliwości według stanu na dzień 31.XII.1961 r., tom II, poz. 7), jak również do pisma Departamentu Ustawodawczego nr U. IV. 03/23/1/62 z dnia 31 grudnia 1962 r. do prezesów sądów wojewódzkich w tej samej sprawie, Departament Ustawodawczy Ministerstwa Sprawiedliwości zawiadamia, że zamieszczony we wspomnianym Zbiorze zarządzeń, okólników i pism okólnych Ministerstwa Sprawiedliwości na str. 88—90 wykaz organów przyjmujących i przesyłających państw uczestników konwencji nowojorskiej z 1956 r. o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą stał się częściowo nieaktualny wskutek złożenia dokumentów ratyfikacyjnych przez dalsze państwa. W związku z tym Departament Ustawodawczy podaje do wiadomości uzupełniony wykaz państw będących uczestnikami wspomnianej konwencji nowojorskiej wraz ze wskazanymi przez nie organami przesyłającymi i przyjmującymi według stanu na dzień 1 kwietnia 1965 r.

DYREKTOR
DEPARTAMENTU USTAWODAWCZEGO

J. Bafia

Załącznik do komunikatu

W Y K A Z

państw będących uczestnikami konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20.VI.1956 r. oraz wskazanych przez te państwa organów przesyłających i przyjmujących

Lp.	Nazwa państwa i język koresp.	nazwa organu przysyłającego		nazwa organu przyjmującego w tłumaczeniu na język polski
		nazwa organu przysyłającego	w oryginalnie	
1	Stany Zjednoczone Brazylii (język portugalski)	Procuradoria Geral do Distrito Federal in Brasilia		Prokuratura Generalna Okręgu Federalnego w mieście Brazylia
2	Ceylon (język angielski)	The Permanent Secretary to the Ministry of External Affairs — Colombo		Stały Sekretarz Ministerstwa Spraw Zagranicznych Colombo
3	Central Africa (Republika Środkowej Afryki)	nie wskazano organów		
4	Chile	nie wskazano organów		
5	Czechosłowacka Republika Socjalistyczna (język czeski)	Ústředí pro mezinárodní právní ochranu mládeže — Brno		Centralny Urząd Międzynarodowej Opieki Prawnej nad Młodzieżą w Brnie
6	Dania (język duński)	Udenrigsministeriet	in Kopenhagen	Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Kopenhadze
7	Finlandia (język francuski)	Le Ministère des Affaires Etrangères	Heisinki	Ministerstwo Spraw Zagranicznych Heisinki

Lp.	Nazwa państwa i język koresp.	nazwa organu przesyłającego		nazwa organu przyjmującego	
				w tłumaczeniu na język polski	
8	Francja (język francuski)	Les Procureurs de la République près les Tribunaux de Grande Instance	Le Ministère des Affaires Etrangères (Direction des Conventions Administratives et des Affaires Consulaires. Contentieux. Recouvrement des Créances Alimentaires à l'étranger. Paris	Ministerstwo Spraw Zagranicznych (Dyrekcja Ugód Administracyjnych i spraw konsularnych. Sprawy sporne. Dochodzenie wierzytelności alimentacyjnych za granicą). Paryż	
9	Gwatemala (język hiszpański)	Procurador General de la Nación y Jefe del Ministerio Publico	in Santiago de Guatemala	Prokurator Generalny Narodowy i Szef Generalnej Prokuratury w Santiago de Gwatemala	
10	Haiti (język francuski)	Le Commissaire du Gouvernement près la Cour de Cassation et le Juriste du Ministère des Affaires Etrangères	Le Département de la Justice par le truchement du Ministère des Affaires Etrangères	Departament Sprawiedliwości za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych	Port-au-Prince
11	Holandia (język holenderski, niemiecki, angielski, francuski)	Raad voor de Kinderbescherming	Hague	Rada dla Ochrony Dzieci.	w Hadze

Lp.	Nazwa państwa i język koresp.	nazwa organu przesyłającego		nazwa organu przyjmującego	
		nazwa organu przesyłającego	w oryginale	w tłumaczeniu na język polski	
12	Izrael (język francuski)	Ministère de la Justice Bureau de l'Assistance Judiciaire Jérusalem. Bureau de l'Assistance Judiciaire Tel-Aviv. Bureau de l'Assistance Judiciaire Haifa	Ministère de la Justice. Bureau de l'Assistance Judiciaire. Jérusalem	Ministerstwo Sprawiedliwości Biuro Pomocy Prawnej w Jerozolimie	
13	SFR Jugosławii (język serbochorwacki)	Savezni sekretarijat za financije. Ured za zaštitu jugoslovenske imovine u inostranstvu Beograd	Sekretarijat za socijalno stvaranje u Saveznom Izvršnom Vecu Beograd	Sekretariat do Spraw Opieki Społecznej przy Związkowej Radzie Wykonawczej Belgrad	
14	Maroko (język francuski)	Le Ministère de la Justice à Rabat		Ministerstwo Sprawiedliwości w Rabacie	
15	Monako (język francuski)	Parquet Général Badenia -- Wirtembergia. Baden -- Würtemberg. Landesjustizministerium für das Land Baden -- Württemberg in Stuttgart.	Direction des Relations extérieures Monaco	Dyrekcja do spraw Stosunków Zagranicznych Monako	
16	Niemiecka Republika Federalna (język niemiecki)		Der Bundes-Minister der Justiz in Bonn	Związkowy Minister Sprawiedliwości w Bonn	

Lp.	Nazwa państwa i język koresp.	nazwa organu przesyłającego	nazwa organu przyjmującego	
			w oryginale	w tłumaczeniu na język polski
		Bawaria — Bayern Bayerisches Staatsministerium der Justiz in München		
		Brema — Bremen Der Senator für Justiz und Verfassung in Bremen		
		Hamburg Der Senat der Freien und Hansestadt Hamburg—Landesjustizverwaltung in Hamburg		
		Hesja — Hessen Der Minister der Justiz für das Land Hessen in Wiesbaden		
		Dolna Saksonia — Niedersachsen Der Minister der Justiz für das Land Niedersachsen in Hannover		

Lp.	Nazwa państwa i język koresp.	nazwa organu przesyłającego	nazwa organu przyjmującego	
			w oryginalne	w tłumaczeniu na język polski
		Północna Nadrenia — Westfalia Nordrhein — Westfalen Der Minister der Justiz für das Land Nordrhein—West- falen in Düsseldorf		
		Nadrenia — Palatynat (Rheinland — Pfalz) Landesjustizministerium für das Rheinland Pfalz in Mainz		
		Saara — Saarland Der Minister der Justiz in Saarbrücken		
		Schleswig — Holstein Schleswig — Holstein Der Minister der Justiz für des Land Schleswig Holstein in Kiel		
17	Berlin Zachodni (język niemiecki)	Der Senator für Justiz in Berlin — Schöneberg	nie wskazano organu przy- mującego	
18	Norwegia (język nor- weski)	Utenriksdepartementet in Oslo		Ministerstwo Spraw Zagranicz- nych w Oslo

Lp.	Nazwa państwa i język koresp.	nazwa organu przesyłającego		nazwa organu przyjmującego	
		nazwa organu przesyłającego	w oryginalnie	w tłumaczeniu na język polski	
19	Pakistan (język angielski) Pakistan Wschodni Pakistan Zachodni	Judicial Department	Government of East Pakistan. Dacca	Rząd Wschodniego Pakistanu. Departament Sądowy Dacca	
		Solicitor to the Government of West Pakistan	The West Pakistan provincial Branch of the Pakistan Red Cross Society Lahore	Zachodniopakietański prowincjonalny Oddział Pakistańskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża w Lahore	
		City and Additional Dist. Magistrate	Public Prosecutor Karachi	Prokurator Publiczny Karachi	
		Direcção Geral de Justiça	Instituto de Assistencia à Familia	Instytut Pomocy Rodzinie	
20	Portugalia (język portugalski) Metropolia Prowincje zamorskie	Direcção Geral dos Serviços da Administração Civil	Procuradoria da Republica	Prokuratura Republiki (w każdej prowincji)	
		Kungl. Utrikes Departamentet	in Stockholm	Królewskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Sztokholmie	
22	Watykan	nie wskazano organów			
23	Węgry (język węgierski)	Igazságügyminisztérium Budapest	Művelődésügyi Minisztérium Budapest	Ministerstwo Kultury w Budapeszcie	
		Ministero dell'Interno. Ministero degli Affari Esteri. Roma	Ministero dell'Interno Roma	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w Rzymie	
24	Włochy (język włoski)	nie wskazano organów			
25	Górna Wolta	nie wskazano organów			

B.

Komisja Funduszu Samopomocy Koleżeńskie przy NRA podaje niniejszym do wiadomości, że w pierwszej połowie 1965 r. (I.I.—30.VI.1965 r.) wydatkowała:

a) na zapomogi wyrównawcze dla 128 adwokatów-członków zespołów adwokackich	394.906,— zł
b) na zapomogi wyrównawcze dla 68 adwokatów nie zespolonych	238.019,— zł
c) na zapomogi wyrównawcze dla 83 członków rodzin adwokatów	152.422,— zł
d) na zapomogi doraźne dla 11 adwokatów	42.600,— zł
e) na zapomogi doraźne dla 18 członków rodzin adwokatów	56.830,— zł
f) na zapomogi dodatkowe dla 6 adwokatów szczególnie zasłużonych dla adwokatury	20.500,— zł
g) na zapomogi jednorazowe dla 7 adwokatów	13.510,— zł
h) na zapomogi jednorazowe dla 6 członków rodzin adwokatów	7.000,— zł
Razem: 925.787,— zł	

PRASA O ADWOKATURZE

W dwu reportażach zamieszczonych w „Życiu Warszawy” (nr 174) z okazji 21 rocznicy ogłoszenia Manifestu PKWN i poświęconych dzisiejszemu życiu Lublina i Chełma znajdujemy takie oto dwa interesujące okrucy informacyjne o członkach miejscowej palestry:

„(...) dr Konrad Bielski, senior lubelskiej palestry i jeden z założycieli znanej w międzywojennym dwudziestoleciu grupy literackiej „Reflektor”, którego wydane w tym roku wspomnienia stały się miejscowym bestsellerem (...)”

„(...) Tadeusz Dados, sekretarz propagandy Komitetu Powiatowego PZPR (w Chełmie). Wydawca jednodniówki „Ziemia Chełmska”. Jedyny w Polsce sekretarz-adwokat (...)”

Jakież to charakterystyczne sylwetki można znaleźć w gronie kolegów-adwokatów!

*

„Trybuna Robotnicza” (nr 160) w notatce pamiętnikarskiej Andrzeja Dąbrowskiego pt. *W Zabrze przed 20 laty* przedstawia przygotowania do uruchomienia w tym mieście w maju 1945 r. sądu grodzkiego i przypomina przy tej okazji, że rychło „szeregi (prawników) pomnożyły się jeszcze o pierwszych przedstawicieli palestry w osobach adwokatów: Królikowskiego, Parnowskiego i Rajskiego”.

Prawnicy zabrzańscy już w czerwcu 1945 r. zgłosili memoriał skierowany do ówczesnego Ministra Sprawiedliwości, aby jak najspieszniej uregulować status prawny ludności autochtonicznej polskiego pochodzenia w celu zapobieżenia niewłaściwym skutkom związanym z obywatelstwem niemieckim tej ludności.

Interesujący obraz jednego ze środowisk palestry na Ziemiach Zachodnich wyłania się z artykułu pt. *Szczecińska adwokatura*, ogłoszonego w „Kurierze Szcze-